

נשמה של משורה

על חיים נחמן ביאליק

רפאל בוארון.

על ימי ילדות ושמחה,
שירים כתבתי בהמון.
כל מילה ניסמכה,
כביטוי חלום או חזון.
משורר אני להיות,
הקסם נאחז בסיפורי ילדים ואגדה.
לכתוב על אשליות,
כתיבתי בהן כאן עמדה.
אני הוא חיים נחמן ביאליק,
הפכתי לדמות מודל.
הגורל תעתע והרחיק,
צאצאים ממני אף לא השתדל.
זיכרונות כמשורר לאומי,
הביאוני במילים לחזק מולדת.
לו תכירו את חלומי,
להתהלך איתה עם עטרה מכובדת.
חיי הם מסע מרגש,
המתעלעל כמו מתוך דף.
להיסחף בלהט ולהתחדש,
להביט על הזמן כאוויר שנדף.
לו ידעתי אותו לעצור,
אחרוט את שמי על מצבת חול.
רק הוא יודע לזכור,
מולדת בשיר ובמחול תפרח כאתמול.

